
2006-9-RE

CAUSA 2006-9-RE

Número de registre 210-2006. Recurs d'empara

AUTE DEL 8 DE SETEMBRE DEL 2006

BOPA núm. 72, del 20 de setembre del 2006

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 17 de maig del 2006, per la representació processal de la Societat Anònima d'Equipament Turístic i Esportiu de la Parròquia d'Encamp (SAETDE), mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 16 de desembre del 2005 i contra l'aute del 24 d'abril del 2006, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquest recurs i que dicti sentència "estimant el recurs, declarant que SAETDE pot considerar lesionat el seu dret a la jurisdicció en les vessants indicades, anul·lant l'Aute de 24 d'abril i de la Sentència de 16 de desembre de 2005 del Tribunal Superior i disposant, a mode de reposició de la plenitud del seu dret, sigui directament aquest Tribunal Constitucional, sigui imposant a la Sala Administrativa el deure de pronunciar,

a.- el dret de SAETDE a ser autoritzada per a instal·lar el telecadira objecte de la sol·licitud;

b.- subsidiàriament, la retroacció de les actuacions fins el moment posterior a la presentació de les Conclusions en primera instància;

c.- i pronunciant-se en tot cas, motivadament, sobre la condemna en costes de primera instància al Comú d'Encamp, inclosos els honoraris d'advocat i procurador";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 16 de juny del 2006;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Philippe Ardant;

Antecedents

Primer

Mitjançant sentència del 19 de gener del 2005, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va estimar la demanda de SAETDE contra el Comú d'Encamp i va anul·lar el Decret del 30 d'abril del 2003, que havia autoritzat la instal·lació d'un telecadira anomenat "Telecadira de Coma Estremera", de 1.520 metres de llargada total i amb arribada fins a la cota de 2.442 metres. Aquest Tribunal va acordar retrotreure les actuacions administratives al moment immediatament anterior a l'adopció de l'acord anul·lat, per tal que el Comú d'Encamp es pronunciés sobre la totalitat de la demanda de SAETDE, que comprenia un tram superior del telecadira, d'una llargada d'uns altres 968 metres, fins a la cota de 2.640 metres.

Segon

SAETDE va interposar un recurs d'apel·lació per considerar, quant al fons, que retrotreure les actuacions suposava, en definitiva, un benefici per al Comú i demanava que es declarés el seu dret a construir la totalitat del telecadira sol·licitat inicialment.

Tercer

El 16 de desembre del 2005, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va desestimar aquest recurs i va confirmar íntegrament la sentència apel·lada, ja que no es pot reconèixer en aquest tràmit un dret de l'agent a la instal·lació íntegra del telecadira. Primer, l'Administració comunal ha de pronunciar-se de forma motivada sobre la petició de l'agent i després, es podrà revisar jurisdiccionalment el seu contingut, mitjançant l'ús de les tècniques de control de la discrecionalitat administrativa.

Quart

SAETDE va interposar un incident de nul·litat d'actuacions per considerar que s'havia vulnerat el dret a la jurisdicció en les seves vessants d'indefensió i de vulneració d'un procés degut així com d'omissió de pronunciament sobre la condemna en costes de la primera instància.

El 24 d'abril del 2006, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va acordar desestimar-lo.

Cinquè

El 17 de maig del 2006, SAETDE va presentar un recurs d'empara en què, d'una banda, manifestava que la retroacció de les actuacions decidida per la jurisdicció ordinària generava una situació paradoxal, ja que s'acabava afavorint l'Administració perquè aquest fet li permetia (sense cost, ni penalització de cap classe), tornar a pronunciar-se sobre la sol·licitud i denegar-la, pels motius que volgués i que li resten intactes després de 2 anys de tramitació administrativa de l'expedient. Aquesta part considerava que "Es tracta, en definitiva, de decidir si és conforme al dret fonamental al procés degut que les Administracions puguin burlar les exigències de la preclusió processal (que prohibeix introduir nous fonaments fàctics i jurídics en la fase jurisdiccional), amb el simple mecanisme de retrotreure les actuacions a la fase administrativa per a què les Administracions puguin tornar a pronunciar l'acte administratiu, sense límits de motivació."

I, d'altra banda, afirmava que de la lectura de la sentència de segona instància quedava clar que hi havia hagut omissió de pronunciament en relació amb la petició de condemna en costes de primera instància, sol·licitud que havia de ser contestada de manera fonamentada tal com ho exigeix l'article 10 de la Constitució.

Per acabar, la part recurrent demanava al Tribunal Constitucional que admetés a tràmit aquest recurs i que dictés sentència "estimant el recurs, declarant que SAETDE pot considerar lesionat el seu dret a la jurisdicció en les vessants indicades, anul·lant l'Aute de 24 d'abril i de la Sentència de 16 de desembre de 2005 del Tribunal Superior i disposant, a mode de reposició de la plenitud del seu dret, sigui directament aquest Tribunal Constitucional, sigui imposant a la Sala Administrativa el deure de pronunciar,

a.- el dret de SAETDE a ser autoritzada per a instal·lar el telecadira objecte de la sol·licitud;

b.- subsidiàriament, la retroacció de les actuacions fins el moment posterior a la presentació de les Conclusions en primera instància;

c.- i pronunciant-se en tot cas, motivadament, sobre la condemna en costes de primera instància al Comú d'Encamp, inclosos els honoraris d'advocat i procurador."

Sisè

El 16 de juny del 2006, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què manifestava que les resolucions objecte de recurs havien donat una resposta raonada, fonamentada i completa a les pretensions sotmeses als diferents òrgans judicials, la qual cosa comportava, encara que la resposta no hagués estat del grat de la societat recurrent, una satisfacció del dret a la jurisdicció, i aquestes resolucions no poden, per tant, ser titllades d'arbitràries.

Pel que fa a l'omissió de pronunciament respecte a les pretensions adduïdes, el Ministeri Fiscal destacava que, d'acord amb la jurisprudència del Tribunal Constitucional, pel fet de confirmar íntegrament la sentència de primera instància el Tribunal Superior de Justícia "no únicament acompleix el dret a la jurisdicció per quan respon concretament a tos els greuges plantejats pel recurrent en empara en desestimar el recurs d'apel·lació interposat per l'entitat SAETDE, sinó que fa seu el conjunt de la sentència dictada en primera instància, i en particular la decisió en relació a la condemna en costes i la motivació establerta en el Considerant VI (sic) de la resolució d'instància quan diu "No s'observa mèrits per establir especial condemna en costes judicials", motivació succinta però suficient per haver-se de posar en consonància amb la resta de consideracions jurídiques contingudes a la resolució."

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licitava la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2006-9-RE per manca de contingut constitucional en les pretensions formulades, de conformitat amb el que disposa l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

La societat recurrent considera que les decisions del Tribunal Superior de Justícia objecte de recurs han vulnerat el dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

En primer lloc, la societat recurrent al·lega que hauria estat privada dels seus mitjans de defensa i del seu dret a un procés degut. Per tal de fonamentar aquest greuge, al·lega que l'argumentació

mitjançant la qual es va oposar a la retroacció del procediment acordada pel batlle no hauria estat tinguda en consideració pel Tribunal Superior de Justícia, la qual cosa va fer que aquest Tribunal confirmés la retroacció esmentada. La societat recurrent reproduceix i desenvolupa en el seu recurs d'empara les al·legacions que ja va presentar sobre aquest punt davant el Tribunal Superior de Justícia.

El Tribunal Constitucional ha de recordar únicament, una vegada més, que no és un tercer grau de jurisdicció, que no és un tribunal de cassació. Per tant, no li correspon revisar la interpretació i l'aplicació del dret realitzades pels jutges ordinaris en l'exercici de la seva potestat sobirana d'apreciació. En aquesta causa, es desprèn de la lectura de les decisions objecte de recurs que el Tribunal Superior de Justícia no va negligir els arguments de SAETDE i que els va rebutjar de manera motivada, per consegüent, les conclusions a les quals va arribar no són de naturalesa a poder ser debatudes davant el Tribunal Constitucional.

En segon lloc, SAETDE adueix que el Tribunal Superior de Justícia no es va pronunciar sobre la seva petició de condemna en costes de primera instància.

La lectura de la decisió del Tribunal Superior de Justícia del 16 de desembre del 2005 demostra que pel fet de confirmar la sentència del Tribunal de Batlles, el Tribunal Superior de Justícia va fer seva íntegrament aquesta primera decisió, excloent-hi expressament la condemna en costes. En l'aute del 24 d'abril del 2006, que resol l'incident de nul·litat d'actuacions, el Tribunal Superior de Justícia va considerar, una vegada més, que la confirmació de la decisió de la Batllia era íntegra i que, en conseqüència, el pronunciament sobre la condemna en costes estava inclòs. Aquesta al·legació ha de ser rebutjada.

Així doncs, aquest recurs no té cap contingut constitucional i ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2006-9-RE, interposat per la representació processal de la Societat Anònima d'Equipament Turístic i Esportiu de la Parròquia d'Encamp (SAETDE) contra la sentència del 16 de desembre del 2005 i contra l'aute del 24 d'abril del 2006, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal de la societat recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 8 de setembre del 2006.

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Philippe Ardant

Magistrat

Magistrat